

[Kaj Poulsen]

ved anden behandling, og det skal jeg så gøre.

Vi har stillet ændringsforslag om, at harmoniseringen – det, ministeren kalder harmonisering af udbetaling af dagpenge – udgår. Det har vi gjort, fordi udvalgsbehandlingen har vist, at det er regler, som vil være utrolig svære at administrere. Det er regler, som vil ramme tilfældigt, og som gør, at personer vil have utroligt svært ved at forstå, hvad deres rettigheder er på dette her område.

Det er godt, at vi har fået samlet et flertal for at få taget disse regler ud af lovgivningen, for de vil kun gøre det endnu mere indviklet. De administratorer, man har i A-kasserne, vil naturligvis på baggrund af de skrappe ansvarsregler, man har, have svært ved at tolke dette rigtigt og få de rigtige ting ud af det, sådan at folk kan forstå det.

De andre ændringsforslag, som er stillet af SF, VS og Det Radikale Venstre, vil vi stemme imod, fordi vi mener, at man på den måde sender pensionisterne fra asken og i ilden, idet man fjerner alle regler og siger, at nu skal pensionister behandles som alle mulige andre i systemet. Der kan ikke være nogen tvivl om, at med den forsigtighed, vi har set udvist, efter at der er lavet skrappe ansvarsregler for A-kasserne, vil det ramme pensionisterne. En væsentlig del af dem har forlods fået at vide, at de har tabt en del af deres erhvervsevne, og derfor må kasserne naturligvis være forsigtige, og derfor kan man frygte – og med god grund – at kasserne i en række tilfælde, måske i de allerfleste tilfælde, vil give afslag til medlemmer, der søger om dagpenge. Det er baggrunden for, at vi mener, at selv om forslagsstillerne har haft gode holdninger til det, har de skudt ved siden af i denne sag.

Vi lægger naturligvis vægt på, at De Samvirkende Invalideorganisationer og Handicaprådet støtter dette forslag, således at også de, der er berørt af det, godkender det.

Som jeg sagde både ved førstebehandlingen og ved de to behandlinger, vi havde af et næsten tilsvarende forslag sidste år, har det afgørende for Socialdemokratiet, når vi laver en ændring i denne lovgivning vedrørende pensionisterne, været kriteriet for at opnå dagpengereguleringen. Som vi har set det hidtil, kan folk være medlem af en A-kasse i flere år, men i det øjeblik de bliver arbejdsløse og

henvender sig til kassen, skal de, alene fordi de har et eller andet synligt handicap, bevise, at de står til rådighed for arbejdsmarkedet. Det finder vi uværdigt. Hvis A-kasserne har villet modtage kontingentpengene, må A-kasserne naturligvis også i den periode, der står i lovgivningen, udbetale A-kassemidler, altså dagpenge til medlemmerne, og følge de regler, andre på området skal følge.

Det er baggrunden for, at vi stemmer imod de ændringsforslag, som SF, VS og Det Radikale Venstre har stillet. Vi finder, at det er et tilbageskridt i forhold til det, ministeren har foreslået. Vi vil stemme for lovforslaget ved tredjebehandlingen med den ændring, der ligger i, at et flertal har markeret at ville fjerne harmoniseringen, når det er gennemført.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Hr. Kaj Poulsen argumenterer ud fra en helt ejendommelig indfaldsvinkel, nemlig en formodet idé om, hvordan kasserne vil administrere. Hvis kasserne får at vide, at medlemmer med social pension og medlemmer uden social pension er ligestillet, er det kassernes opgave at administrere ud fra den kendsgerning. Så kan man ikke sige, at det tror man ikke kasserne vil gøre. Kasserne skal i dag i henhold til rådighedsbekendtgørelsen tage et medlems rådighed op til en konkret vurdering, alene fordi man modtager en social pension. Jeg håber, at det går ud i forhold til de ændringer, der kommer.

Det står i rådighedsbekendtgørelsen i dag, men der står også, hr. Kaj Poulsen, at et medlem ikke skal stå til rådighed for det samlede arbejdsmarked for at få dagpenge. Står man til rådighed inden for sit område til et rimeligt udbud af arbejde, står man til rådighed. Der står også, at hvis man er villig til at gå ind i et andet område, står man også til rådighed.

Det, at kasserne administrerer for stramt og for strengt, er den mest ejendommelige argumentation, jeg har hørt, for, at lovgivningsmagten skulle sige: det accepterer vi. Næh, vi må sige, at loven skal være sådan, og så skal A-kasserne presses til at administrere til fordel for medlemmerne. Jeg ved godt, at A-kasserne har fået skærpet ansvar og sådan nogle ting, men alligevel skal vores